

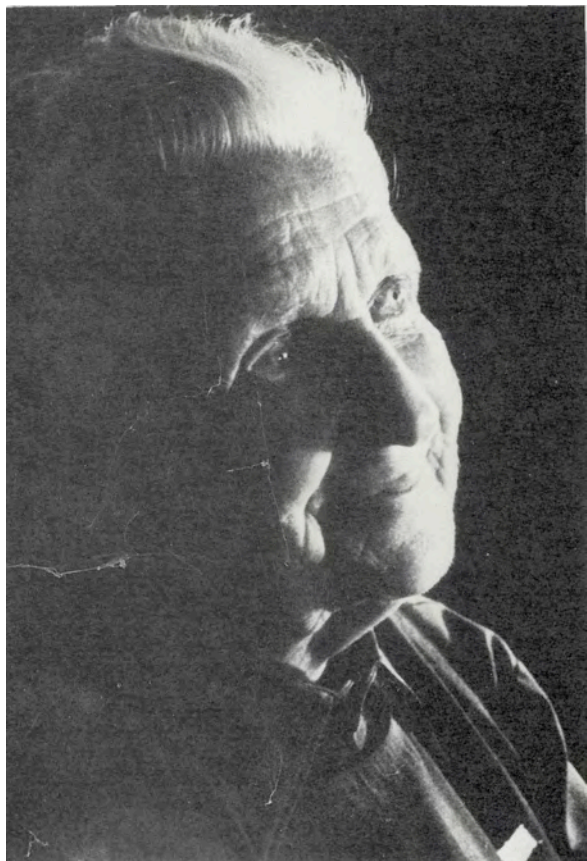

PEACE
PILGRIM

SISÄISEEN RAUHAAN

P E A C E P I L G R I M

SISAISEEN RAUHAAN

TRANSKIRJA OY

Alkuteos
Steps Toward Inner Peace,
Harmonious principles for Human Living by Peace Pilgrim
Liitteet teoksesta
Peace Pilgrim, Her Life and Work in
Her Own Words

Suomentanut ja liitteet valinnut
Hilkka Rasku

Taitto ja kannen kuva: Paula Jääskeläinen
Paino: Painoduo Oy, Vantaa 1990

ISBN 951-95282-3-7

ASKELET SISÄISEEN RAUHAAN

Los Angelesissa KPFK-radiossa
pidetystä puheesta

JO MELKO NUORENA tein kaksi tärkeätä huomiota. Ensinnäkin huomasin että rahan hankkiminen oli helppoa. Toiseksi huomasin että rahan hankkiminen ja käyttäminen turhuuteen oli mieletöntä. Tajusin etten ollut täällä sitä varten. Mutta silloin - monia, monia vuosia sitten - en tiennyt miksi olin täällä. Se selvisi vasta kun todella uppouduin ratkomaan sitä millainen elämä olisi mielekästä. Vihdoin erällä läpi yön kestäneellä metsävaelluksella, minulle selvisi se, minkä nyt tiedän olleen psykologisesti ratkaisevaa. Tunsin täydellisesti ja varauksitta haluavani omistaa elämäni palvelemiselle. Sanoisin että se oli käännekohta, josta ei ole paluuta. Sen jälkeen on mahdotonta milloinkaan palata täysin itsekeskeiseen elämiseen.

Elämäni toinen vaihe oli alkanut. Aloin elää antaen niin paljon kuin minun oli mahdollista, enkä keräten niin paljon kuin mahdollista. Löysin uuden ihmeellisen maailman. Elämäni muuttui mielekkääksi. Sain lahjaksi hyvän terveyden. Sen koommin minulla ei ole ollut vilustumisia tai päänsärkyä.

(Sairaudet ovat usein alkuperältään psykologisia).

Noista ajoista lähtien olen tiennyt että minun osani on tehdä työtä rauhan hyväksi - kansojen ja ryhmien välisen rauhan ja yksilöiden välisen rauhan ja hyvin, hyvin tärkeän ihmisen sisäisen rauhan hyväksi. Mutta miten tahansa, on melkoinen ero näiden kahden välillä, sen että haluaa antaa elämänsä ja sen että todella antaa elämänsä. Minulla valmistautuminen ja sisäinen etsintä vei 15 vuotta.

Noiden vuosien aikana perehdyin siihen mitä psykologit nimittävät egoksi ja tietoisuudeksi. Aloin tajuta että meissä on ikäänkuin kaksi itseä tai kaksi olemusta tai kaksi tahtoa omine näkökulmineen. Koska nuo näkökulmat olivat perin erilaiset, tuntui kuin kaksi itseä olisi minussa käynyt jatkuvaa keskinäistä taistelua. Elämässäni oli siitä johtuen kukkuloita ja laaksoja - paljon kukkuloita ja laaksoja. Sitten kerran, kesken taistelun, koin ihmeellisen huipputilan. Ensi kertaa tunsin mitä ali sisäinen rauha. Tunsin ykseyden - tunsin olevani yhtä kaikkien ihmisolentojen kanssa, yhtä koko luomakunnan kanssa.

Sen jälkeen en ole koskaan tuntenut itseäni todella erilliseksi. Saatoin palata uudelleen ja uudelleen tälle jumalaiselle huipulle. Sitten saatoin pysytellä siellä pitempään ja pitempään pudotakseni enää vain hetkittäin.

Lopulta koitti eräs ihmeellinen aamu. Heti herättyäni tiesin ettei minun enää milloinkaan tarvitsisi laskeutua laaksoon. Tiesin että taisteluni oli taisteltu. Olin vihdoinkin onnistunut voittamaan alemman tahtoni ja antamaan elämäni. Toisin sanoen olin onnistunut saavuttamaan sisäisen rauhan. Tämä oli jälleen rajan ylitys vailla paluuta. Sen jälkeen on mahdotonta palata taisteluun. Taistelu on ohi, koska *tabdot* tehdä oikein eikä sinua enää tarvitse tyrkkiä siihen.

Kehittyminen sensijaan ei ole ohi. Tämän, elämäni kolmannen vaiheen aikana on tapahtunut huomattavaa kehitystä. Vaikka elämän palapelin peruskuvio on täydellinen, selkeä ja muuttumaton, laitamilla asettuu yhä paikoilleen uusia palasia. Jollakin kolkalla on aina kasvua. Mutta se tapahtuu sopusointuisesti. Tuntuu, että on aina keskellä kaikkea hyvää, keskellä rakkautta, rauhaa ja iloa. Tuntuu kuiiri eläisi suojeluksessa ja sisäissäsi on järkähtämättömyys, joka johdattaa sinut selviämään kaikista tilanteista mitä sitten joutunetkin kohtaamaan.

Ulkopuolisista saattaa näyttää silta että olisit joutunut suuriin vaikeuksiin. Mutta sisäiset voimavarasi auttavat sinut selviämään vaivatta noista ongelmista. Mikään ei tunnu vaikealta. Mielessäsi vallitsee rauha, tyyneys ja kirkkaus – enää ei ole

tarpeen pinnistellä tai taistella minkään takia. Elämä on täyttä ja elämä on hyvää, mutta ei enää milloinkaan ylikuormitettua. Olen oppinut tämän tärkeän asian: jos elämäsi on sopuossuussa sen osan kanssa joka juuri sinulle on Elämän Kokonaisuudessa langennut ja jos tottelet maailmankaikkeutta hallitsevia lakeja, silloin elämäsi on täyttä ja hyvää, mutta ei ylikuormitettua. Mikäli se on ylikuormitettua, teet enemmän kuin sinun on suotavaa tehdä, enemmän kuin sinulle maailmanjärjestyksen puitteissa kuuluu.

Nyt eläminen on antamista, ei keraamista. Kun keskityt antamiseen, huomaat että samoin kuin et voi saada antamatta, et myöskään voi antaa saamatta – vieläpä saamatta jotain kaikkein hienointa kuten terveyttä, onnellisuutta ja sisäistä rauhaa. Tuntuu kuin olisi *lopptomasti energiaa* - se yksinkertaisesti ei ehdy koskaan. Se näyttää yhtä ehtymättömältä kuin ilma. Tunnet olevasi suorassa yhteydessä kaikkiallisen energian lähteeseen.

Hallitset nyt elämäsi. Katsohan, egoa et koskaan hallinnut. Sillä kehon nautinnon ja mukavuuden halu ja mielen vaatimukset ja tunnepuuskat pitävät sitä käskyläisenään. Mutta korkeampi luonto hallitsee kehoa, mieltä ja tunteita. Voin sanoa keholleni: ”Paneudu sementtilattialle ja nukahda”, ja se tottelee. Voin sanoa mielelleni: ”Sulje pois kaikki muu ja

keskity edessäsi olevaan tehtävään”, ja kuuliaisena se tekee niin. Voin sanoa tunteilleni: ”Pysykää tyyninä myös tässä kammottavassa tilanteessa”, ja ne pysyvät tyyninä.

Tämä on toisenlainen elämäntapa. Filosofin Thoreau kirjoitti: *”Jos ihminen ei marssi tasatahtia kumppaniensa kanssa, hänen korvansa saattavat tavoittaa toisenlaisen rummutuksen.”* Ja nyt sinä seuraat toisenlaista rummutusta - korkeampaa luontoa alemman sijasta.

VASTA NOIHIN AIKIOIHIN - vuonna 1953 - koin johdatuksen tai kutsun tai syntyi tarve lähteä vanhaa tapaa noudattaen pyhiinvaellukselle maailman rauhan puolesta. Perinteisesti pyhiinvaellus suoritetaan kävellen ja uskon merkeissä, rukoillen. Ja se luo tilaisuuksia ihmisten tapaamiseen. Puseroni edustaan on painettu sanat: ”PEACE PILGRIM” (Rauhan Pyhiinvaeltaja). Nykyisin tunnen sen nimekseni. Henkilön sijasta se tähdentää kutsumustani. Selkämyksessä oleva teksti kertoo: ”25,000 MAILIA KÄVELLEN RAUHAN PUOLESTA”. Näiden tekstien ainoana tarkoituksena on yllyttää ihmisiä ottamaan yhteyttä minuun. Vaeltaessani pitkin teitä ja läpi kaupunkien, ihmiset tulevat luokseni ja saan tilaisuuden puhua heille rauhasta.

Olen vaeltanut 25,000 mailia pennittömänä pyhiinvaeltajana. Omistan ainoastaan päälläni olevat vaatteet ja sen mitä on pienissä taskuissani. En kuulu mihinkään järjestöön. Kuljen kunnes minulle tarjotaan suojaa ja paastoaan kunnes minulle tarjotaan ruokaa enkä lakkaa vaeltamasta ennenkuin ihmiskunta on löytänyt rauhan tielle. Ja voin kertoa tosiasian että kaiken mitä vaellusteni aikana olen tarvinnut, olen aina saanut pyytämättä. Se osoittaa miten hyviä ihmiset perimmältään ovat.

Tuon kaikkialle rauhan viestiä: *Näin toteutetaan rauhaa: voita paha hyvällä, valhe totuudella ja viha rakkaudella.* Tässä viestissä ei ole mitään uutta - paitsi sen toteuttaminen käytännössä. Eikä sen toteuttaminen ole välttämätöntä ainoastaan kansainvälisissä vaan myös henkilökohtaisissa suhteissa. Uskon että yleismaailmallinen tilanne on meidän oman kypsymättömyytemme heijastusta. Jos olisimme kypsiä, sopusointuisia ihmisiä, sota ei olisi minkäänlainen ongelma - sodan syttyminen olisi mahdottomuus.

Jokainen meistä voi tehdä työtä rauhan hyväksi. Me voimme tehdä sitä juuri siellä missä kulloinkin olemme, sillä se tapahtuu ennenkaikkea omassa itsessämme. Onhan niin että mitä enemmän meillä on rauhaa omassa elämässämme, sitä enemmän voimme heijastaa sitä ulkoisiin olosuhteisiin. Uskon,

suoraan sanoen, että tarve *säilyä hengissä* tulee pakottamaan meidät jonkinlaiseen epävakaaseen maailmanrauhaan. Sen saaminen pysyväksi edellyttää suurta henkistä heräämistä.

Oletan että astuimme uuteen aikakauteen keksiessämme atomienergian. Tämä uusi aika vaatii uutta renessanssia kohottamaan meidät korkeamman yhteisymmärryksen tasolle. Vain siten pystymme selviämään uuden ajan uusista haasteista. Perimmältään aiheeni onkin: *sisäinen rauha askelena kohti maailmanrauhaa*.

PUHUESSANI SISÄISEEN rauhaan johtavista askelista, puhun ikäänkuin ne muodostaisivat täsmällisen rakennelman. Mutta todellisuudessahan ei ole mitään sellaista. On vain hyvin elävä kehitystapahtuma. Tämä on vain eräs tapa kuvata ilmiötä. Ja mikä tärkeätä: sisäiseen rauhaan johtavilla askelilla ei ole tiettyä järjestystä. Mikä jollekulle on *ensimmäinen askel*, saattaa olla *viimeinen* jollekulle toiselle. Siispä ota se askel mikä sinusta tuntuu helpoimmalta. Astuttuasi muutaman, seuraavat sujuvatkin jo helpommin. Tätä kehitystä voi jokainen osaltaan edistää.

Kukaan teistä ei ehkä tunne kutsumusta lähteä pyhiinvaellukselle. Enkä suinkaan yritä innostaa teitä siihen. Sensijaan kysymys miten löydämme

sopusoinnun elämäämme, on yhteinen meille kaikille. Siitä voimme keskustella yhdessä. Oletan myös että esitellessäni sisäiseen rauhaan johtavia askeleita, saatat tunnistaa yhden jos toisenkin sellaiseksi, joka sinulla on jo takanapäin.

Nämä tarvittavat askelet muodostavat kolme pääryhmää.

Ensimmäiseksi puhuisin tietyistä, tarpeellisiksi huomaamistani esivalmisteluista. Niistä ensimmäinen on *oikea elämänasenne*. Tämä merkitsee: lakkaa pakenemasta todellisuutta, lakkaa olemasta pintavaahdossa pysyttelevä pintaliitäjä. Tällaisia ihmisiä on miljoonittain. He eivät milloinkaan löydä mitään todella arvokasta. Suostu katsomaan elämää silmästä silmään. Mene pinnan alle, sinne mistä varsinainen todellisuus löytyy. Sinne olemme juuri nyt sukeltamassa.

Tähän yhteyteen kuuluu myös kysymys mielekkäästä suhtautumisesta elämän eteesi kasaamiin ongelmiin. Mikäli pystyisit hahmottamaan koko tilanteen, koko tapahtumavyyhden, tajuaisit ettei eteesi koskaan ilmaannu ongelmaa, joka olisi vailla tarkoitusta ja joka ei edistäisi henkistä kasvuasi. Kun tämän tajuat, tervehdit ongelmia valepukuisina mahdollisuuksina.

Ellet kohtaa ongelmia silmästä silmään, silloin pelkästään ajelehdit läpi elämäsi kasvamatta sisäisesti.

Vain ratkaisemalla ongelmamme sopusoinnussa sisäisen valomme kanssa, sisäinen kasvaminen on mahdollista. Yhteiset ongelmat meidän on ratkaistava yhdessä. Eikä sisäistä rauhaa voi saavuttaa tekemättä omaa osuuttaan yhteisten ongelmien, kuten esim. aseistariisunnan ja maailmanrauhan ratkaisemiseksi. Siksi pohtikaamme niitä yhdessä. Keskustelkaamme niistä ja tehkäämme yhdessä työtä jotta ne saataisiin ratkaistuksi.

Lisäksi tarvitaan valmistautumista jotta saisimme elämämme sopusointuun maailmankaikkeutta hallitsevien lakien kanssa. Aivan samalla tavoin kuin maailmat ja olennot ovat olemassa, samalla tavoin ovat olemassa myös niitä hallitsevat lait. Nämä sekä aineellista että psykologista aluetta koskevat lait hallitsevat inhimillistä käyttäytymistä. Siinä määrin kuin pystymme noita lakeja tajuamaan ja saattamaan elämämme sopusointuun niiden kanssa, elämäämme tulee sopusointua. Siinä määrin kuin rikomme niitä vastaan, synnytämme itsellemme vaikeuksia. Me itse olemme pahimpia vihollisiamme. Jos pelkästään tietämättömyyttämme emme ole sopusoinnussa, kärsimme jonkinverran. Mutta jos *vastoin parempaa tietoaamme* yhä elämme ristiriidoissa, karsimme melkoisesti. Ymmärtääkseni nämä lait tunnetaan ja tunnustetaan yleisesti, ja siksi ne pitäisi myös toteuttaa elämässä.

Niinpä edessäni oli sangen mielenkiintoinen urakka, *kaikkien niiden hyvien ideoiden toteuttaminen, joihin uskoin*. En hämmentänyt itseäni yrittämällä tehdä niistä kaikista heti totta. Tärkeimmäksi havaitsin olla tekemättä mitään mitä minun ei käsitykseni mukaan pitänyt tehdä. Ja jos olin jo aloittanut, *lopetin aina samantien*. Se on, katsokaas, helppoa. Vähä vähältä lopettelu on hankalaa ja vaatii paljon aikaa. Jos en tehnyt jotakin josta tunsin että se minun tuli tehdä, paneuduin siihen innolla.

Kesti kauan ennenkuin pystyin elämään vakaumukseni mukaisesti. Mutta se on mahdollista, tottakai. Ja nyt elämäni on sopusoinnussa vakaumusteni kanssa. Täysin mieletöntä olisi jos olisi toisin. Kun annoin elämäni sisäisen valoni johdettavaksi, huomasin saavani valoa lisää. Noudattamalla sitä valoa, mitä minulla oli, avauduin vastaanottamaan yhä enemmän valoa.

Nämä lainalaisuudet pätevät meihin kaikkiin nähden. Näitä asioita voimme yhdessä tutkia ja niistä keskustella.

Mutta siinä valmentautumisessa, josta nyt siirryn puhumaan, on kyse jostakin täysin yksilöllisestä. Meillä itsekullakin on oma *erityinen osamme Elämän Kokonaisuudessa*. Ellei sinulla ole vielä täyttä varmuutta siitä mikä sinun osasi on, ehdotan että yrität etsiä sitä mieli hiljaa ja avoimena. Itselläni oli

tapana käyskennellä kauniissa luonnonympäristössä hiljentyneenä ja vastaanottavaisena, ja niin minulle avautui valtavia, kirkkaita näkymiä. Ala oman Elämänosasi toteuttaminen tekemällä kaikkea sitä hyvää minkä tunnet tarpeelliseksi - niin pientä kuin se ensi alkuun saattaakin olla. Aseta se ensisijalle elämässäsi kaiken sen tyhjänpäiväisen asemesta, joka yleensä täyttää ja sotkee ihmisten elämän.

On ihmisiä jotka tietävät, mutta eivät tee. Se on erittäin valitettavaa. Muistan miten eräänä päivänä tienviertä taivaltaessani erittäin upea auto pysähtyi kohdalleni ja sitä ajava mies sanoi minulle: ”Miten hienoa että toteutate kutsumustanne!” Vastasin: ”Minusta se on itsestään selvää! Jokaisen pitäisi tehdä se mikä hänestä tuntuu oikealta.” Sitten tämä mies alkoi kertoa mikä hänestä tuntui tarpeelliselta. Se oli todella hyvä asia joka kaipasi toteuttamista. Ilahduin tavattomasti ja pidin selvänä että hän ryhtyisi sanoista tekoihin. Sanoin ”Hienoa! Miten aiotte siitä suoriutua?” Mutta hän vastasikin: ”Ei, en minä tee sitä. Se ei tuota mitään.” En milloinkaan unohda miten perinpohjin onneton tuo mies oli.

Mutta niin vain on että tämä materialistinen aika tarjoaa meille aivan väärät mittapuut tuloksen arviointiin. Mittaamme kaiken rahassa ja tavarassa. Mutta onni ja sisäinen rauha ovat kokonaan toisella

suunnalla. Jos tiedät etkä tee olet todella onneton ihminen.

Neljänneksi: Jotta voisit saada sisäisen ja ulkoisen hyvinvoinnin sopusointuun keskenään, on tarpeen että *yksinkertaistat elämäsi*. Tämä oli minulle hyvin helppoa. Heti kun olin omistautunut palvelemiselle, tunsin etten voinut ottaa vastaan *enempää* kuin tarvitsin silloin kun toisilla tässä maailmassa on *vähemmän* kuin he tarvitsevat.

Karistin elämästäni kaiken tarpeettoman. Kuvittelin että elämän yksinkertaistaminen olisi hankalaa. Oletin että siinä syntyisi monenlaisia vaikeuksia. Mutta olin perinpohjin väärässä. Nyt kun omistan ainoastaan päälläni olevat vaatteet ja sen mitä taskuissani kannan, tunnen ettei minulta puutu mitään. Se mitä haluan ja mitä tarvitsen ovat minulle yksi ja sama asia. Enkä koskaan ota keneltäkään vastaan mitään mitä en tarvitse.

Koin hyvin todeksi että tarpeeton omaisuus ei ole muuta kuin tarpeeton taakka. En kuitenkaan tarkoita että meillä kaikilla olisi samat tarpeet. Sinulla ne saattavat olla paljon suuremmat kuin minulla. Jos sinulla esimerkiksi on lapsia, tarvitset lastesi takia pysyvän asuinpaikan. Mutta tarkoitan että kaikella mikä ylittää tarpeen - tarpeisiin saattaa sisältyä myös asioita jotka ylittävät aineelliset tarpeet - on taipumus muodostua taakaksi.

Elämän yksinkertaisuudessa on suuri vapaus. Sen kokiessani elämäni syntyi sopusointu, sopusointu sisäisen ja ulkoisen hyvinvoinnin välille. Tällaisen sopusoinnun merkityksestä niin yksilölle kuin myös yhteiskunnalle olisi tarpeellista puhua paljonkin. Me olemme maailmanlaajuisesti etääntyneet kauas sopusoinnusta. Olemme harhautuneet aivan liian kauas aineen alueelle. Siksi me esim. atomienergian keksittyämme, emme häikäile käytä sitä pommiin, ihmisten tappamiseen. Näin on tapahtunut koska meidän sisäinen hyvinvointimme on jäänyt niin paljon jälkeen ulkoisesta hyvinvoinnistamme.

Ainoa järkevä tulevaisuuden tutkimuskohde on *sisimpämme*, psykologinen puolemmme. Sen tutkimuksen avulla voisimme saada tasapainoon sisäisen ja ulkoisen, ja pystyisimme selvittämään miten meillä jo oleva hyvinvointi voitaisiin käyttää parhaalla mahdollisella tavalla.

EDELLÄ JO ESITTÄMÄNI lisäksi huomasin että minun oli tarpeen myös jotenkin *puhdistautua*. Ensimmäiseksi yksinkertaisin asia: kehon puhdistaminen, ja se merkitsee oikeita elintapoja. Syötkö järkevästi, eli syötkö elääksesi? Tunnen tosiaankin ihmisiä jotka elävät syödäkseen. Entä osaatko lopettaa syömisen oikeaan aikaan? Se on erittäin tärkeää. Entä nukutko riittävästi? Itse yritän

mennä aikaisin nukkumaan ja nukun monta tuntia. Saatko runsaasti raikasta ilmaa, aurinkoa, liikuntaa ja onko sinun mahdollista oleskella luonnossa?

Luulisi että nämä asiat pantaisiin järjestykseen ensimmäiseksi, mutta kokemuksesta tiedän että ne usein jätetään viimeisiksi, koska niiden muuttaminen monasti edellyttäisi joistakin huonoista tottumuksista luopumista. Ja sellaisiin takerrumme kaikkein itsepintaisimmin.

Sitten asiaan jota ei voi korostaa liikaa. Ja se on *ajatusten puhdistaminen*. Jos todella tajuaisit ajatustesi mahtavan vaikutuksen, et milloinkaan ajattelisi ainuttakaan kielteistä ajatusta. Myönteisillä ajatuksilla voit aikaansaada paljon hyvää, mutta kielteiset ajatukset voivat tehdä ja tekevätkin sinut fyysisesti sairaaksi.

Muistan erään 65-vuotiaan miehen jolla oli pitkällinen fyysinen sairaus. Keskustelin hänen kanssaan ja hänessä oli - vaikka en sitä heti huomannutkaan - jonkinlaista katkeruutta. Hänellä oli hyvä suhde niin vaimoonsa kuin täysikasvuisiin lapsiinsakin. Myös muiden ihmisten kanssa hänellä tuntui sujuvan mukavasti. Mutta yhtä kaikki, katkeruus oli olemassa. Sain sitten selville että hän kantoi kaunaa jo kauan sitten kuollutta isäänsä kohtaan, koska tämä oli kouluttanut hänen veljensä mutta ei häntä. Niin pian kuin mies kykeni

vapautumaan katkeruudestaan, hänen pitkälinen sairautensa alkoi hellittää otettaan. Eikä aikaakaan kun se oli hävinnyt kokonaan.

Jos elättelet ketä tahansa kohtaan vaikka vähäisintäkin katkeruutta tai epäystävällisiä ajatuksia, olivatpa ne sitten millaisia tahansa, sinun on itsesi takia päästävä niistä nopeasti eroon. Sillä ne vahingoittavat aina juuri sinua itseäsi. On sanottu että viha vahingoittaa sitä joka vihaa, ei muita. Ei siis riitä että teet oikeita tekoja ja sanot oikeita asioita. Sinun on myös *ajatettava* oikein ennenkuin elämäsi voi muodostua sopusointuiseksi.

Myös *halut* on puhdistettava. Mitä kaikkea haluat? Haluatko uusia vaatteita, nautintoja, uusia kotisi sisustuksen tai haluatko ehkä uuden auton? Voit tulla pisteeseen, jossa sinulla on ainoastaan yksi halu: halu tunnistaa ja toteuttaa oma osasi Elämän Kokonaisuudessa. Kun syvennyt asiaan, eikö juuri tämä olekin kaikkein tärkeintä, kaikkein arvokkainta?

Sitten on vielä *vaikuttimien puhdistaminen*. Mitkä vaikuttimet saavat sinut tekemään mitä kulloinkin teet? Jos tekosi virikkeenä on pelkkä itsekkyyys, ahneus tai itsekorostus, kehottaisin: *jätä se tekemättä*. Älä tee milloinkaan mitään sellaiselta pohjalta nousevaa. Mutta aivan näin yksinkertaistahan asia ei kuitenkaan loppujen lopuksi ole. Meidän vaikuttimemme ovat yleensä varsin moninaisia.

Varsin usein meillä on sekä hyviä että huonoja vaikuttimia toisiinsa kietoutuneina. Esimerkkinä olkoon liike-elämässä toimiva mies. Yhtäältä hänen vaikuttimensa eivät ehkä ole kaikkein korkeinta luokkaa. mutta siinä sivussa on ehkä myös halu huolehtia perheestä ja ehkäpä hän haluaisi saada jotakin hyvää aikaan myös yhteiskunnassa. Sekalaisia vaikuttimia!

Jotta voisit saavuttaa sisäisen rauhan, vaikuttimen on suuntauduttava ulospäin - sen on oltava palveleminen. Vaikuttimenasi täytyy olla palveleminen. Sinun täytyy haluta antaa, ei saada.

Tunsin miehen joka oli hyvä arkkitehti. Työ oli mitä ilmeisimmin aivan oikea työ hänelle. Mutta hänen vaikuttimensa oli väärä. Hän tahtoi ennenkaikkea tehdä paljon rahaa ja päihittää Jonesit ja siinä kierteessä hän työskenteli itsensä sairaaksi. Tapasin hänet hieman sen jälkeen kun hän oli sairastunut. Sain hänet tekemään pikku palveluksia. Puhuin palvelemisen ilosta ja tiesin ettei hän nyt sitä maistettuaan enää koskaan voisi palata täysin itsekeskeiseen elämäntapaan.

Kirjoittelimme toisillemme jonkin aikaa. Kolmen vuoden kuluttua kuljin toivioletkelläni hänen kaupunkinsa läpi. Poikkesin hänen toimistoonsa ja olin tuskin tuntea, niin perinpohjin muuttunut hän oli. Mutta hän oli yhä arkkitehti. Työpöydällä oli

valmistumassa oleva rakennuspiirustus. Hän selosti sitä minulle innoissaan: ”Katsos, olen suunnitellut sen näin jotta se sopii heidän talousarvionsa puitteisiin. Sitten sijoitan sen heidän tontilleen niin että se näyttää hyvältä.” Nyt hänen vaikuttimenaan oli niiden ihmisten palveleminen, joille hän rakennuksia suunnitteli. Mies aivan säteili ja oli todella kuin uusi ihminen. Hänen vaimoltaan sain kuulla että liiketoimet olivat laajentuneet huomattavasti. Ihmiset tulivat kaukaakin saadakseen hänet talonsa suunnittelijaksi.

Olen tavannut joitakin ihmisiä joiden on ollut pakko vaihtaa ammattia kyetäkseen itse muuttumaan. Mutta paljon enemmän olen tavannut sellaisia joille elämän muuttamiseen on riittänyt uuden vaikuttimen omaksuminen.

NYT ON ENÄÄ KÄSITTELEMÄTTÄ yksi tehtäväalue: *luopuminen*. Heti kun olet onnistunut toteuttamaan ensimmäisen luopumisen, olet saavuttanut sisäisen rauhan, sillä tämä ensimmäinen on *itsekeskeisestä halusta, omapäisyydestä luopuminen*. Tätä luopumista edistääksesi jätä tekemättä kaikki sellaiset ei-hyvät asiat joita mielisit tehdä. Mutta älä milloinkaan pyri tukahduttamaan tuollaisia halujasi. Jos aiot sanoa tai tehdä jotakin ilkeätä, voit aina ajatella jotakin hyvää.

Tee ehdoin tahdoin täyskäännös ja käytä *sama energia* jonkin hyvän sanomiseen tai tekemiseen. Se toimii!

Toisena on *erillisyyden tunnosta luopuminen*. Meissä on erittäin voimakkaana taipumus tuntea itsemme erillisiksi. Ja arvioimme kaiken suhteessa itsemme, itsestämme käsin ikäänkuin olisimme maailman keskipiste. Jopa senkin jälkeen kun olemme selvittäneet asian älyllisesti, näemme yhä kaiken erillisyyden ja itsekeskeisyyden näkökulmasta.

Todellisuudessa olemme itsekukin ainoastaan soluja ihmiskunnan ruumiissa. Emme ole irrallamme ihmiskumppaneistamme. Kaikki yhdessä muodostamme kokonaisuuden. Vasta tältä korkeammalta näkökannalta katsoessasi voit tajuta mitä on rakastaa lähimmäistään niinkuin itseään. Tämän näkökulman kannalta on vain yksi tapa toimia, ja se on kokonaisuuden hyväksi toimiminen. Niin kauan kuin teet työtä vain oman pikku itsesi hyväksi, olet yksi solupahanen kaikkia muita vastaan, eikä sopusoinnusta ole tietoaakaan. Mutta heti alkaessasi toimia kokonaisuuden hyväksi, huomaat olevasi sopusoinnussa ihmiskumppaneittesi kanssa. Niin on helppo ja hyvä elää.

Kolmas luopuminen on kaikista *kiintymyksistä luopuminen*. Aineelliset asiat on arvioitava uudelleen. Tavara on käyttämistä varten. Siksi se on olemassa. Mutta kun se on täyttänyt tehtävänsä, ole valmis

luopumaan siitä. Ehkäpä annat sen jollekulle joka silloin on sen tarpeessa. Kaikki mistä et voi luopua, vaikka et sitä enää tarvitsekaan, omistaa sinut. Tänä aineen palvonnan aikakautena omaisuus omistaa monet meistä. Emme ole vapaita.

Omistushalulla on vielä toinenkin muoto: pyrkimys omistaa ihmisiä. Mutta *et omista ainuttakaan ihmistä*, miten läheinen suhde teillä sitten lieneekin. Yksikään mies ei omista vaimoaan. Yksikään vaimo ei omista miestänsä. Eivätkä ketkään vanhemmat omista lapsiaan. Kun kuvittelemme omistavamme, meillä on taipumus ryhtyä määräämään heidän elämästään heidän puolestaan. Mutta tällaisesta syntyy erittäin voimakas ristiriita. Meidän on tajuttava, ettemme omista heitä ja että heidän tulee saada elää omien sisäisten edellytystensä mukaisesti. Silloin lakkaamme mestaroimasta heidän elämäänsä. Ja silloin huomaamme myös voivamme elää sopusoinnussa heidän kanssaan.

Sitten viimeinen: *kaikista kielteisistä tunteista luopuminen*. Mainitsen vain yhden kielteisen tunteen, jota mitä myönteisimmätkin ihmiset saattavat yhä elätellä. Tämä tunne on *huolestuminen*. Huolestuminen ei ole *huolehtimista*. Huolehtiminen saattaa saada teidät tekemään kaiken ajateltavissa olevan, kun jokin tilanne sitä vaatii. Huolestuminen sensijaan on täysin hyödytöntä sellaisten asioiden

vatvomista, joille emme mitään voi. Harvoin olet huolissasi nykyhetkestä. Kun murehdit, sinua kiusaa jokin menneisyyden tapahtuma, joka sinun olisi pitänyt jo ajat sitten unohtaa. Toisaalta saatat pelätä tulevaa, jotakin mikä ei ole vielä edes tapahtunut.

Meillä on huono taipumus hypätä nykyhetken yli. Kuitenkin se on ainoa hetki jossa meidän on mahdollista elää. Jos et elä nykyhetkessä, et pysty todella elämään. Jos taas elät tässä hetkessä ja nyt, et hevin sorru huolestumiseen, murehtimiseen. Minulle jokainen hetki on uusi palvelemisen mahdollisuus.

Vielä eräs kielteisiä tunteita koskeva huomio. Se auttoi minua aikanaan tavattomasti, ja se on auttanut myös muita. Se on tämä: ei mikään ulkoinen - ei mikään ulkoapäin eikä kukaan ulkopuolinen - voi loukata minua sisäisesti. Huomasin että minua voivat psykologisesti vahingoittaa ainoastaan

omat väärät tekoni, jotka ovat minun hallittavissani;

omat väärät reaktioni, jotka tosin ovat salakavalialia mutta joita myös pystyn hallitsemaan;

omat tekemättä jättämiseni joissakin tilanteissa, kuten nykyisessä maailmantilanteessa, joka edellyttäisi toimintaani.

Miten vapaaksi tunsinkaan itseni tämän kaiken huomattuani. Niinpä yksinkertaisesti lopetin itseni loukkaamisen. Miten halpamaisesti tahansa joku nyt

käyttäytyisikin minua kohtaan, tuntisin ainoastaan mitä syvintä myötätuntoa tätä sopusoinnusta eksynyttä ihmistä kohtaan. Tiedän että alhaisiin tekoihin voivat syyllistyä vain psykologisesti sairaat. En missään nimessä vahingoittaisi itseäni reagoimalla virheellisesti - katkeroitumalla tai vihastumalla.

Omassa vallassasi on loukkaannutko vai et. Milloin tahansa voit lakata loukkaamasta itseäsi.

Nämä askelet johtavat sisäiseen rauhaan, ja halusin paneutua niihin yhdessä teidän kanssanne. Mitään uutta ei esittämässäni ole, sillä se on universaali totuus. Olen ainoastaan ilmaissut omalla arkisella kielelläni henkilökohtaisen kokemukseni tuosta totuudesta.

Nämä maailmankaikkeuden lait alkavat vaikuttaa heti ja peruuttamattomasti kun alat noudattaa niitä. Eikä mikään mikä rikkoo näitä lakeja vastaan ole pysyvää. Sillä sellainen sisältää väistämättä oman tuhonsa siemenet.

Ihmisluontoon kuuluva hyvyys takaa meille itsekullekin aina mahdollisuuden näiden lakien noudattamiseen. Meillä on todella vapaus valita. Me itse voimme vaikuttaa siihen, miten nopeasti sopusointu tulee vallitsevaksi omassa elämässämme ja maailmassamme.

Y H T E E N V E T O

V a l m i s t a u t u m i s e s t a

1. Omaksu oikeat elämänasenteet

Lakkaa pakenemasta todellisuutta ja jätä pintapuolinen eläminen, sillä ne aikaansaavat elämässäsi pelkkää ristiriitaa. Katso elämää silmästä silmään ja sukella sen pintavaahdon alle. Vain siten voit löytää todellisuuden ja nähdä elämän tosiasiat. Ratkaise elämän eteesi tuomat ongelmat. Silloin tulet huomaamaan että niiden ratkaisemisen avulla kasvat henkisesti. Myös myötävaikuttaminen yhteisten ongelmien ratkaisemiseen auttaa henkistä kasvuasi, etkä saisi milloinkaan väistää niitä.

2. Toteuta kaikki se hyvä mihin uskot.

Inhimillistä käyttäytymistä hallitsevat lait ovat yhtä ehdottomia kuin vetovoiman laki. Noiden lakien noudattaminen vie sopusointuun. Niitä vastaan rikkominen synnyttää elämäsi ristiriitoja. Koska moniin noista laeista uskotaan jo aivan yleisesti, voit aloittaa toteuttamalla niitä hyviä asioita joihin uskot. Kenenkään elämä ei voi olla sopusointuista elleivät usko ja toiminta ole sopusoinnussa.

3. Tunnista paikkasi Elämän Kokonaisuudessa.

Sinulla on tehtäväsi maailmanjärjestyksessä. Mikä se tehtävä on, sen voit tunnistaa vain sisimmästäsi käsin. Voit etsiä sitä kun mielesi on hiljaa ja avoin vastaanottamaan. Voit alkaa elää sen edellyttämällä tavalla toteuttamalla kaikkea sitä hyvää, minkä tekemiseen tunnet kutsumusta. Kohota se etusijalle kaiken sen pinnallisen sijasta, mikä tavallisesti hallitsee ihmisten elämää.

4. Yksinkertaista elämäsi jotta saisit sisäisen ja ulkoisen hyvinvoinnin sopusointuun.

Tarpeeton omaisuus on tarpeeton taakka. Monien ihmisten elämää ei häiritse ainoastaan tarpeeton omaisuus vaan myös mieletön toiminta. Tällaisesta elämästä puuttuu sopusointu, niinpä yksinkertaistaminen on silloin välttämätöntä. Ihmisen elämässä halut ja todelliset tarpeet voivat yhentyä. Kun näin on tapahtunut, sisäisen ja ulkoisen hyvinvoinnin välille syntyy sopusoinnun tuntu. Sellainen sopusointu on välttämätön ei ainoastaan yksilön vaan myös yhteiskunnan elämässä.

P u h d i s t a u t u m i s e s t a

1. Henkesi temppelin – kehon – puhdistaminen.

Oletko päässyt kaikista huonoista tottumuksista? Ovatko ruokavaliossasi etusijalla elintärkeä ravinto - hedelmät, kokonaiset jyvät, vihannekset ja pähkinät? Menetkö ajoissa nukkumaan ja nukutko tarpeeksi? Saatko kylliksi raikasta ilmaa, aurinkoa, liikuntaa ja onko sinun mahdollista oleskella luonnossa? Jos voit vastata myöntävästi näihin kaikkiin kysymyksiin, olet edennyt pitkälle henkesi temppelin puhdistamisessa.

2. Ajatusten puhdistaminen.

Ei riitä että teet ja puhut oikeita asioita. Sinun täytyy myös ajatella oikein. Myönteisillä ajatuksilla saattaa olla voimakas myönteinen vaikutus. Kielteiset ajatukset voivat tehdä sinut fyysisesti sairaaksi. Varmistaudu ettei sinun ja yhdenkään muun ihmisen välillä vallitse minkäänlaista epäsopua. Sillä sinun on mahdollista saavuttaa sisäinen sopusointu vain jos olet lakannut elättelemästä epäystävällisiä ajatuksia.

3. Halujen puhdistaminen

Koska olet täällä päästäksesi sopusointuun inhimillistä käyttäytymistä hallitsevien lakien kanssa ja toteuttaaksesi oman osasi maailmanjärjestyksessä, sinun on keskitettävä halusi tähän suuntaan.

4. Vaikuttimien puhdistaminen.

Selvää on että toimintasi ei saa koskaan perustua ahneuteen tai itsekkyyteen tai kunnianhimoon. Se koskee myös sopusointuun pyrkimistä: et saa pyrkiä sopusointuun itsekkin vaikuttimin. Vasta silloin kun kaikki toimintasi kumpuaa halusta palvella lähimmäisiäsi, elämässäsi voi vallita sopusointu.

L u o p u m i s e s t a

1. Itsekkäästä tahdosta luopuminen.

Sinulla on tai näyttää olevan kaksi itseä. On alempi itse joka on itsekäs ja tavallisesti hallitsee sinua ja ylempi itse joka on valmiina toimimaan jumalaisesti käyttäen välineenään sinua. Sinun on otettava valta alemmalta itseltä jättämällä tekemättä kaikki se eihyvä jonka tekemiseen tunnet halua. Älä kuitenkaan yritä tukahduttaa

itsekkäitä ylläkkaitäsi, vaan muunna ne niin että korkeampi itse saa vallan elämässäsi.

2. Erillisyyden tunnosta luopuminen.

Me itsekukin, missä päin maailmaa sitten lienemmekin, olemme yhden ja saman ihmiskunta-ruumiin soluja. Et ole erillään ihmiskumppaneistasi. Etkä voi saada sopusointua yksistään itsellesi. Voit saavuttaa sopusoinnun ainoastaan kun perinpohjin tajuat kaikkyykseyden ja toimit edistääksesi kaikkien hyvää.

3. Kiintymyksistä luopuminen

Vasta luovuttuasi kaikista kiintymyksistä olet todella vapaa. Kaikki tavarat ovat käyttämistä varten ja kaikki se mistä et voi luopua kun et sitä enää tarvitse, omistaa sinut. Lähimmäistesi kanssa voit elää sopusoinnussa ainoastaan mikäli et koe omistavasi heitä etkä siten pyri hallitsemaan heidän elämäänsä.

4. Kaikista kielteisistä tunteista luopuminen.

Työskentele vapautuaksesi kielteisistä tunteista. Jos elät nykyhetkessä, joka todella on ainoa ellettävissäsi oleva hetki, et ole kovin altis huolestumaan. Jos tajuat että alhaisiin tekoihin

syyllistyvät ovat psykologisesti sairaita, vihan tunteesi muuttuvat säälin tunteiksi. Jos tajuat että omat sisäiset haavasi ovat omien väärin tekojesi, omien väärin reaktioittesi tai oman passiivisuutesi aiheuttamia, silloin lakkaat vahingoittamasta itseäsi.

A J A T U K S I A

❖ Me kaikki voimme elää elämämme hyväntehtden. Aina kun kohtaat jonkun ihmisen, ajattele miten voisit rohkaista häntä. Voisit ehkä sanoa ystävällisen sanan, tehdä hyödyllisen ehdotuksen tai ilmaista ihailusi. Missä tilanteessa sitten lienetkin, ajattele mitä hyvää voisit tehdä - voit ehkä antaa hienotunteisen lahjan, ojentaa auttavan käden tai osoittaa huomaavaisuutta.

❖ On mittapuu jonka avulla voit tarkistaa, ovatko ne ajatukset joita ajattelet ja ne teot joita teet, oikeita sinun ajatella ja tehdä. Se mittapuu on: *ovatko ne tuoneet sinulle sisäisen rauhan?* Ellei niin ole tapahtunut, jotakin on ollut vialla. Siispä jatka kokeiluja.

❖ Jos rakastaa ihmisiä kylliksi, saa rakastavaa palautetta. Jos loukkaan ihmisiä, moitin itseäni, sillä tiedän että mikäli minä olisin käyttäytynyt oikein, he eivät olisi loukkaantuneet vaikka olisivatkin olleet eri mieltä kanssani. ”Ennenkuin kieli osaa puhua, sen on täytynt kadottaa kyky haavoittaa.”

❖ Masentuneiksi itsensä tunteville sanoisin: Yritä pitää huolta, että ympärilläsi on kaunista musiikkia ja suloisia kukkia. Yritä muistella ja lukea innostavia ajatuksia. Yritä tehdä luettelo kaikesta sellaisesta mistä sinun on syytä olla kiitollinen. Jos on jokin hyvä asia, joka sinun on aina tehnyt mieli toteuttaa, aloita nyt.

❖ Vaikka muut saattaisivatkin sääliä sinua, älä *koskaan* lankea itsesäälän valtaan - se tuhoaa henkistä hyvinvointiasi. Katso kaikkia ongelmia, miten vaikeita ne sitten lienevätkin, henkisen kasvun mahdollisuuksina ja käytä niiden tarjoamat tilaisuudet hyväksesi parhaalla mahdollisella tavalla.

❖ Omaksu kaikesta lukemastasi ja kaikilta tapaamiltasi ihmisiltä se mikä on hyvää - minkä "Sisäinen Opettajasi" sanoo kuuluvan sinulle. Jätä muu. Etsiessäsi johdatusta sisäiseen totuuteen, on parempi antaa Alkulähteen johdattaa sinua oman "Sisäisen Opettajasi" avulla kuin tukeutua ihmisiin ja kirjoihin. Kirjat ja ihmiset voivat vain innostaa sinua. Elleivät ne herätä sinun sisimmässäsi jotakin, ei ole tapahtunut mitään merkittävää.

❖ Kukaan joka on yhä kiintynyt joihinkin tavaroihin tai paikkoihin tai ihmisiin, ei ole todella vapaa. Meidän on kyettävä käyttämään kulloinkin tarvitsemiamme esineitä ja surutta luopumaan kaikesta mitä emme enää tarvitse. Oleskellessamme jossakin paikassa, meidän täytyy osata antaa sille arvoa ja nauttia siitä ja osattava sitten taas surutta lähteä, kun on tarpeen siirtyä muualle. Meidän on kyettävä rakastamaan ihmisiä joiden kanssa olemme yhteydessä, pyrkimättä omistamaan heitä ja määräämään heidän elämäänsä. Kaikki minkä haluat vangita, vangitsee sinut. Mikäli haluat vapauden, sinun on annettava vapaus.

❖ Henkinen elämä on todellista elämää kaikki muu on harhaa ja väärinkäsitystä. Vain ne jotka rakastavat Jumalaa, ovat todella vapaita. Vain ne jotka elävät korkeimman valon johdattamina, saavat kokea sopusoinnun vallitsevan elämässään. Niistä jotka toteuttavat korkeimpia virikkeitään tulee hyvyden voima. Ei ole tärkeitä tehdä toisiin näkyvää vaikutusta. Ei pidä koskaan pyrkiä aikaansaamaan tuloksia tai toivoa niitä. Tiedä että jokainen oikea tekosi - jokainen hyvä sanasi - jokainen myönteinen ajatuksesi - vaikuttaa hyvää.

❖ Jokainen voi tehdä työtä rauhan hyväksi. Aina kun saat aikaan sopusointua missä tahansa ristiriitatilanteessa, sinä lisäät kokonaisuuden rauhaa. Sikäli kuin omassa elämässäsi on rauhaa, heijastat sitä myös ympäristöösi ja maailmaasi.

❖ Ulkoapäin saatu on rinnastettavissa tietoon. Se johtaa uskomiseen, joka harvoin on kyllin voimakasta saadakseen aikaan toimintaa. Sellainen ulkoapäin saatu ajatus josta on sisimmässään varmistunut tai sellainen näkemys joka on suoraan omassa sisimmässä syntynyt (näin tapahtuu minulla) on rinnastettavissa viisauteen.

Se vie tietämiseen joka johtaa toimintaan.

❖ Henkinen kehityksemme edellyttää useinkin juurten irti repimistä yhä uudestaan ja uudestaan. Se saattaa edellyttää myös monien lukujen päättämistä elämässämme, ennenkuin olemme vapaat aineellisesta ja kykenemme rakastamaan kaikkia ihmisiä kiintymättä heihin.

❖ Et voi irrottautua mistään tilanteesta tai paikasta haavoittumatta henkisesti, ellet pysty irtautumaan rakastavin mielin.

❖ Jos haluat opettaa ihmisiä, nuoria tai vanhoja, sinun on aloitettava heidän lähtökohdistaan heidän ymmärryksensä tasolta. Jos huomaat heidän olevan korkeammalla tasolla kuin itse olet, anna heidän opettaa itseäsi. Koska henkisen edistymisen askelet otetaan niin eri järjestyksessä, useimmat meistä voivat opettaa toinen toisiaan.

❖ Ruumiillisesta väkivallasta voidaan päästä jo ennenkuin olemme oppineet rakastamaan, henkisestä väkivallasta sensijaan ei. Vain ulkoinen rauha voidaan saada aikaan lailla. Sisäiseen rauhaan johtaa rakkaus.

❖ Keskity antamaan, ja se avaa sinut vastaanottamaan. Keskity elämään itsessäsi olevan valon johtamana, ja niin avaudut kirkkaammalle valolle.

❖ Joskus ruumiinvaivat ovat merkinä siitä että keho on vain katoava vaate - että todellisuus on häviämätön ydin, joka ylläpitää kehosi toimintakykyä.

❖ Kun olet saavuttanut sisäisen rauhan, henkinen kasvu tapahtuu sopusointuisesti, koska sinä - nyt korkeamman itsesi hallitsemana - tahdot toteuttaa Jumalan tahtoa, eikä sinua enää tarvitse pakottaa siihen.

❖ Mikään ei uhkaa niitä jotka täyttävät Jumalan tahtoa, ja Jumalan tahto on rakkaus ja luottamus. Ne jotka tuntevat vihaa ja pelkoa ovat ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa, ja ne tulevat joutumaan vaikeuksiin.

❖ Kaikilla vaikeuksilla elämässäsi on tarkoitus. Ne työntävät sinua sopusointuun Jumalan tahdon kanssa.

❖ Aina on mahdollista tehdä oikein!

❖ Meidän kärsimystemme aiheuttaja on kypsymättömyys. Jos olisimme kypsiä ihmisiä, sota ei muodostaisi mitään ongelmaa - se olisi mahdottomuus.

❖ On itsestään selvää että luotan Rakkauden Lakiin! Koska maailmankaikkeus toimii Rakkauden Lain mukaisesti, miten voisin luottaa mihinkään muuhun.

❖ Valoa saadakseni menen suoraan Valon Lähteelle, en tyydy sen heijastuksiin. Seuraamalla sisimpäni kirkkainta valoa avaan itseäni vastaanottamaan enemmän Valoa. Et voi erehtyä siitä valosta joka tulee Lähteestä, sillä se tuo mukanaan täydellisen tajuamisen, niin että voit

tehdä selkoa siitä mitä olet tajunnut ja välittää sen muille.

❖ Toisten tuomitseminen ei hyödytä sinua millään tavoin, vaan vahingoittaa sinua henkisesti. Ainoastaan silloin jos kykenet innostamaan muita itsetutkisteluun, on tapahtunut jotakin arvokasta.

❖ Älä milloinkaan kuvittele että jokin oikea yrittäminen olisi ollut tuloksetonta. Jokainen oikea yritys tuottaa tuloksen näemme sen sitten tai emme. Keskity ajattelemaan ja elämään ja toimimaan rauhan hyväksi innostaen muita samaan. Jätä tulokset Jumalan huomaan.

❖ Et voi muuttaa ketään muuta kuin itseäsi. Kun sinusta on tullut esimerkki, voit innoittaa muita muuttamaan itsensä.

❖ Ristiriitatilanteessa sinun on yritettävä miettiä ratkaisua joka olisi hyvä kaikille osapuolille, ei ainoastaan sinulle itsellesi. Vain ratkaisu joka tyydyttää kaikkia, voi olla toimiva ajanpitkään.

❖ Sinulla täytyy olla hyvät vaikuttimet, jotta työlläsi voisi olla hyvät seuraukset.

K I R J E E N V A I H D O S T A N I

K: *Teetkö työtä toimeentulosi puolesta?*

V: Teen työtä toimeentuloni hyväksi poikkeuksellisella tavalla. Annan kyky jeni mukaan ajatusteni, sanojeni ja tekojeni välityksellä niille joiden kanssa tulen kosketuksiin ja koko ihmiskunnalle. Vastalahjana saan mitä ihmiset haluavat antaa, mutta en pyydä mitään. Heidän antinsa tuo siunausta heille, minulle se että minä annan.

K: *Miksi et ota vastaan rahaa?*

V: Koska puhun henkisestä totuudesta, eikä henkistä totuutta saisi koskaan kaupitella - ne jotka kauppaavat henkistä totuutta vahingoittavat itseään henkisesti. Postitse – pyytämättä - tulevan rahan käytän postikuluihin ja painatukseen, en omaksi hyväkseni. Ne jotka yrittävät ostaa henkistä totuutta, yrittävät saada sen ennenkuin ovat valmiita. Tässä ihmeellisen hyvin järjestetyssä maailmankaikkeudessa ihminen saa tarvitsemansa sitten kun on valmis vastaanottamaan.

K: *Etkö tunne itseäsi yksinäiseksi tai masentuneeksi tai väsyneeksi?*

V: En. Kun elät pysyvästi yhteydessä Jumalaan, et voi kokea olevasi yksinäinen. Kun näet Jumalan ihmeellisen suunnitelman etenemisen ja tiedät että hyvä teko kantaa hyvän hedelmän, et voi masentua. Kun olet saavuttanut sisäisen rauhan, sinulla on yhteys maailmankaikkeuden energian lähteisiin, etkä siis voi olla väsynyt.

K: *Mitä ihmiselle voi merkitä eläkkeelle jääminen?*

V: Eläkkeelle jäämisen ei pitäisi merkitä toiminnan pysähtymistä, vaan sen vaihtumista täydellisemmäksi omistautumiseksi palvelemiselle. Sen pitäisi merkitä elämäsi onnellisimman ajan alkamista - ajan jolloin toimit onnellisena ja mielekkäästi.

K: *Miten voin tuntea Jumalan läheisyyden?*

V: Jumala on rakkaus ja aina kun toteutat rakastavaa hyvyttä, ilmennät Jumalaa. Jumala on Totuus, aina kun etsit totuutta, etsit Jumalaa. Jumala on Kauneus, ja aina kun sinua koskettaa kukan tai auringonlaskun kauneus, sinua koskettaa Jumala. Jumala on Äly, joka luo kaiken ja on kaiken ylläpitäjä ja sitoo kaiken yhteen ja antaa elämän kaikelle. Niin, Jumala on kaiken Ydin. Siten sinä siis olet Jumalassa ja Jumala on sinussa -

et voi olla Jumalasta erillään. Jumalan laki läpäisee kaiken - niin aineellisen kuin henkisenkin. Jos rikot sitä vastaan, tunnet itsesi onnettomaksi - tunnet olevasi erillään Jumalasta. Kun noudatat sitä tunnet sopusointua - tunnet Jumalan läsnäolon.

K: Mitkä ovat hyviä asioita ja miten voin täyttää elämäni niillä?

V: Hyvät asiat ovat hyväksi sinulle ja muille. Voit saada innostavan esimerkin ulkoapäin, mutta viimekädessä sinun täytyy itse sisimmässäsi pystyä erottamaan millä hyvillä asioilla tahdot elämäsi täyttää. Sitten voit hahmotella minkälaiseksi hyvän elämän oletat ja elää sen mukaisesti. Se saattaa sisältää jotakin fyysisesti terveellistä - kuten kävelyä tai voimistelua. Ehkä jotakin ajatuksia herättävää - kuten antoisaa luettavaa. Ja jotakin tunteita kohottavaa - kuten hyvää musiikkia. Mutta mikä, kaikkein tärkeintä, ollakseen henkisesti rikastuttavaa, elämään pitää sisältyä muiden palvelemista.

K: Kun eteeni tulee ongelma, voinko tehdä älyllisesti jotakin sen suhteen?

V: Jos on kyse terveydellisestä ongelmasta, kysy itseltäsi: "Olenko kohdellut kehoani huonosti?" Jos

kyseessä on psykologinen ongelma, kysy itseltäsi: "Olenko ollut niin rakastava kuin Jumala haluaisi minun olevan?" Jos ongelma on taloudellinen, kysy: "Olenko elänyt varojeni mukaisesti?" Se mitä nyt teet panee alulle tulevaisuutesi. Käytä siis nykyisyyttä niin että siitä syntyy hyvä tulevaisuus. Ajatuksillasi luot jatkuvasti sisäistä tilaasi sekä olet mukana luomassa olosuhteita ympärilläsi. Pidä siksi ajatuksesi myönteisinä, ja ajattele parasta mahdollista odotettavissa olevaa. Ajattele kaikkea sitä hyvää mitä haluat tapahtuvan - ajattele Jumalaa.

K: Miten voin alkaa todella elää?

V: Minä aloin todella elää kun aloin kiinnittää huomioni jokaiseen käsillä olevaan tilanteeseen ja katsoa miten voisin siinä olla avuksi: Huomasin ettei saanut olla innokas auttamaan vaan pelkästään aulis. Usein voin ojentaa auttavan käden - tai voin ehkä hymyillä lämpimästi tai lausua rohkaisevan sanan. Opin, että antamalla saamme sen mikä on arvokasta elämässä.

K: Miten voi tavallinen perheenemäntä ja äiti löytää sen minkä sinä näyt omistavan?

V: Perheeseen kuuluva (useimmathan kuuluvatkin) löytää rauhan aivan samalla tavoin kuin minäkin

sen löysin. Tottele Jumalan lakeja jotka ovat samat meille kaikille, niin aineellista maailmaa koskevat kuin myös henkiset lait, jotka hallitsevat inhimillistä käyttäytymistä. Voit aloittaa toteuttamalla kaikkia niitä hyviä asioita joihin uskot, kuten minäkin tein. Etsi oma erityisosasi jumalallisessa suunnitelmassa ja sovittaudu siihen. Jokaisella ihmisolennolla on oma, vain hänelle kuuluva osa tai paikka. Voit yrittää etsiä sitä mielen ollessa hiljaa ja vastaanottavainen, kuten minä tein. Perheeseen kuuluminen ei estä henkistä kasvua, joissakin suhteissa se on eduksikin. Me kasvamme ratkaistessamme ongelmia ja perhe tarjoaa paljon kasvattavia ongelmatilanteita. Perheeseen liittyessämme ensimmäisenä haasteena on avautuminen itsekeskeisyydestä perhekeskeisyyteen. Puhdas rakkaus on alttiutta antaa ilman takaisin saamisen odotusta, ja perheessä tarjoutuu ensimmäinen puhtaan rakkauden kokemus - äidin ja isän rakkaus lapseensa.

K: Vaatiiko henkinen kasvu aina tuskaa?

V: Meidän henkiseen kehitykseen sisältyy tuskaa aina siihen asti kunnes noudatamme Jumalan tahtoa ilman että meitä tarvitsee tyrkkiä siihen. Kun et elä sopusoinnussa Jumalan tahdon

kanssa, ilmaantuu eteesi ongelmia ja niiden tarkoituksena on työntää sinua sopusointuun. Jos omasta halustasi noudattaisit Jumalan tahtoa, välttyisit ongelmilta.

K: Voinko milloinkaan saavuttaa tilan, jossa tunnen olevani levossa, vailla joksikin tulemisen tarvetta.

V: Kun löydät sisäisen rauhan, sinulla ei ole enää vähintäkään tarvetta tulla joksikin. Koet täyden tyydytyksen olemisessä, joka sisältää jumalallisen johdatuksen noudattamisen. Kasvaminen kuitenkin jatkuu - mutta sopusointuisesti.

K: Mitä on todella uskonnollinen ihminen?

V: Sanoisin että todella uskonnollisella ihmisellä on uskonnollinen suhtautumistapa: hän rakastaa lähimmäisiään, hän tottelee Jumalaa - noudattaa Jumalan lakeja ja johdatusta. Ja hänellä on uskonnollinen näkemys itsestään: hän tietää olevansa enemmän kuin itsekeskeinen luontokappale, enemmän kuin keho ja että elämä on enemmän kuin maallinen elämä.

K: Miten vapautua pelosta?

V: Sanoisin että uskonnollinen suhtautuminen vapauttaa pelosta. Jos rakastat kanssaihmiäsi, et

pelkää heitä. ”Täydellinen rakkaus heittää pelon pois.” Kuuliaisuus Jumalalle tuo mukanaan pysyvän tietoisuuden Jumalan läsnäolosta ja se hävittää pelon. Kun tiedät että kehosi, joka voidaan tuhota, on vain sinun käyttövälineesi ja että sinä olet tosioleva joka elävöittää kehon. Eikä tosiolevaa voi hävittää - miten silloin voit pelätä?

P E A C E
P I L G R I M I N
T A I P A L E E L T A

Katkelmia uutiskirjeistä

NELJÄ KIRJETTÄ: Eräänä päivänä ollessani paraikaa kirjoittamassa vastauksia saamaani postiin, eräs nainen kysyi: "Mitä ihmiset voivat tehdä rauhan hyväksi?" Vastasin: "Katsotaanpa mitä kirjeissä kerrotaan.

Ensimmäisen lähettäjä kertoi: "Olen maatalon emäntä. Keskusteltuani sinun kanssasi, tajusin että minun pitäisi tehdä jotakin rauhan hyväksi - varsinkin kun minulla on neljä kasvuikäistä poikaa. Nyt kirjoitan joka päivä jollekulle sellaiselle hallituksemme jäsenelle tai YK:ssa toimivalle henkilölle, joka on tehnyt jotakin

rauhan hyväksi. Kirjoitan kiittääkseni heitä ja antaakseni moraalisen tukeni. Seuraava kertoi: "Maailmanrauha tuntui minusta hiukan liian suurelta, mutta sen jälkeen kun olin keskustellut sinun kanssasi, liityin kaupunkini Ihmissuhteiden Neuvostoon, ja työskentelen ryhmien välisen rauhan hyväksi." Kolmas kirjoittaja totesi: "Sen jälkeen kun olin puhunut kanssasi, olen saanut puretuksi itseni ja kälyni välillä vallinneen ritiriidan." Viimeisessä sanottiin: "Puhuttuani sinun kanssasi, olen lopettanut tupakoinnin."

Kun teet jotakin maailmanrauhan, ryhmien välisen rauhan tai yksilöiden välisen rauhan hyväksi tai oman sisäisen rauhasi hyväksi, sinä lisäät rauhaa kokonaisuudessaan. Milloin tahansa saat aikaan sopusointua millaiseen ristiriitatilanteeseen tahansa, sinä edistät rauhan asiaa.

ARVOKKAIMMAT ASIAT: Upeiden erämaakokemusten jälkeen astelen jälleen pitkin katua kaupungissa, joka oli jonkin aikaa kotikaupunkinikin. Kello on yksi iltapäivällä. Satoja hyvinpukeutuneita ihmisiä kalpeine tai maallattuine kasvoineen on kiiruhtamassa jotensakin täsmällisinä rivistöinä toimipaikkoihinsa tai niistä pois. Minä, ylläni kauhtunut pusero ja kuluneet

housuni, kuljen heidän joukossaan. Pehmeät kangaskenkäni kumipohjineen liik-kuvat äänettömästi tyylikkäiden, tiukasti jalanmyötäisten korkeakantaisten kenkien kopistessa katuun ympärilläni.

Köyhemmillä alueilla minua suvaitaan. Varakkaimmilla alueilla jotkut silmäävät minua järkyttyneinä, jotkut halveksien. Siinä, katujen molemmin puolin komeilee suurissa näyteikkunoissa kaikenlaista mitä voimme ostaa, jos suostumme pysyttelemään noissa rivistöissä päivästä päivään, vuodesta vuoteen. Jotkut tavaroista ovat enemmän tai vähemmän hyödyllisiä, monet pelkkää roskaa - jotkut täyttävät kauneuden vaatimukset, monet ovat mauttoman rumia.

Tarjolla on valtavat määrät kaikenlaista ja kuitenkin arvokkain puuttuu. Tarjolla ei ole vapautta, ei terveyttä, ei onnellisuutta eikä mielenrauhaa. Saavuttaaksesi nämä, on ehkä sinunkin, ystäväni, jättäydyttävä syrjään noista nuhteettomista riveistä ja uskaltauduttava mahdollisten halveksivien katseiden kohteeksi.

KIELTEINEN - MYÖNTEINEN: Olen valinnut myönteisen suhtautumisen. Sensijaan että

korostaisin huonoina pitämiäni puolia, korostan niitä, jotka minusta ovat hyviä. Kielteisen suhtautumisen valitsevat paneutuvat siihen mikä on väärää ja suosivat tuomitsemista ja arvostelemista, joskus jopa parjaamista. Suhtautumalla kielteisesti ihminen luonnollisestikin vahingoittaa itseään, myönteisyys sensijaan vaikuttaa hyvää. Hyökätessäsi pahaa vastaan saat sen kokoamaan itsensä, oli se sitten alunperin kuinka epämääräistä . ja hahmoutumatonta tahansa. Hyökkäys varmistaa sen olemassaolon ja voimistaa sitä. Mutta jos et hyökkää vaan tarjoat hyviä virikkeitä, tapahtuu helposti niin, että paha häviää olemattomiin ja vieläpä pahantekijäkin saattaa muuttua.

Myönteinen suhtautuminen innostaa, kielteinen nostattaa vihaa. Kun synnytät ihmisissä vihaa, herätät heidän alemmat vaistonsa ja he alkavat toimia useinkin väkivaltaisesti ja järjettömästi. Sensijaan kun innostat ihmisiä' siitä seuraa että he toimivat korkeammalla tasolla, järkevästi ja viisaasti. Viha on ohimenevää, kun taas myönteisellä suhtautumisella saatat avata näkymiä, joiden vaikutus voi ulottua läpi elämän.

RAUHAN HYVÄKSI TOIMIMINEN: Kourallinen asialle vihkiytyneitä ihmisiä voi kumota suurten, tasapainottomien ihmisjoukkojen epäsuotuisan vaikutuksen. Siksi me jotka työskentelemme rauhan hyväksi, emme saa horjua. Meidän on jatkuvasti rukoiltava rauhan puolesta ja toimittava sen hyväksi kaikin mahdollisin tavoin. Meidän on jatkuvasti puhuttava rauhan puolesta ja ilmennettävä rauhaa omalla elämällämme. Pystyäksemme innostamaan muita, meidän on itse pidettävä rauha ajatuksissamme ja oltava vakuuttuneita siitä, että se on mahdollinen. Me autamme sen tulemaan todeksi, mitä jatkuvasti elättelemme mielessämme. Kun yksi vähäinen ihminen uhraa kaiken aikansa rauhan palvelukseen syntyy uutinen. Kun suuri määrä ihmisiä uhraa siihen osan ajastaan, saattaa syntyä historiaa.

SIUNATTUJA ovat he jotka antavat odottamatta siitä edes kiitosta, sillä heidät palkitaan yltäkylläisesti.

SIUNATTUJA ovat he jotka toteuttavat käytännössä kaiken tietämänsä hyvän, sillä heille paljastuu yhä korkeampia totuuksia.

SIUNATTUJA ovat he jotka toteuttavat Jumalan tahdon pyytämättä nähdä tuloksia, sillä he tulevat saamaan suuren korvauksen.

SIUNATTUJA ovat he jotka rakastavat lähimmäisiään, sillä he tavoittavat ihmisessä olevan hyvän ja saavat osakseen vastarakkautta.

SIUNATTUJA ovat he jotka näkevät todellisuuden, sillä he tietävät ettei saviverho, vaan se mikä saa saviverhon elämään, on todellinen ja häviämätön.

SIUNATTUJA ovat he jotka näkevät muutoksen jota nimitämme kuolemaksi vapautuksena maallisen elämän rajoituksista, sillä he tulevat iloitsemaan yhdessä rakkaattensa kanssa näiden siirtyessä loistoon rajan yli.

SIUNATTUJA ovat he joilla - pyhitettyään elämänsä ja saatuaan sen myötä siunauksen on voimaa ja luottamusta voittoa edessä olevan polun vaikeudet, sillä he saavat toisen siunauksen.

SIUNATTUJA ovat he jotka etenevät kohti henkistä polkua tavoittelematta itselleen sisäistä rauhaa, sillä he tulevat sen saamaan.

SIUNATTUJA ovat he jotka eivät pyri taivasten valtakuntaan yrittämällä takoa hajalle sen portit vaan lähestyvät niitä nöyrinä, rakastavina ja puhdistuneina, sillä he pääsevät vaivatta lävitse.

JUMALAN VOI TUNTEA: On voima, suurempi meitä, voima, joka toimii ja ilmentää itseään niin meissä kuin koko maailmankaikkeudessa, kaikessa olevassa. Tätä nimitän Jumalaksi.

Tiedätkö mitä Jumalan tunteminen on mitä on olla jatkuvasti Jumalan johdatuksessa - mitä on alituinen tietoisuus Jumalan läsnäolosta? Jumalan tunteminen on on rakkauden heijastamista kaikkiin ihmisiin ja kaikkeen luotuun. Jumalan tunteminen on sisäisen rauhan tuntemista - tyyneyden, seeste isyyden ja sellaisen sisäisen varmuuden joka auttaa kohtaamaan kaikki mahdolliset tilanteet. Jumalan tunteminen on täyttymistä sellaisella ylitsevuotavalla ilolla, joka on siunaukseksi maailmalle.

Haluan nykyisin vain yhtä asiaa - toteuttaa sen mitä Jumala minulta edellyttää. Siinä ei synny ristiriitaa. Kun Jumala johdattaa minut pyhiinvaellukselle, lähdän iloiten. Jos toimintaani arvostellaan, otan sen vastaan pystyssä päin. Jos

toimintaani kiitetään, osoitan kiitoksen välittömästi Jumalalle, sillä minä olen ainoastaan vähäinen työväline Jumalan kädessä. Kun Jumala osoittaa minulle jonkin tehtävän, saan voimaa, saan tukea, minulle osoitetaan mitä tehdä ja annetaan sanat suuhun. On polku edessäni helppo tai vaikea, kulkuani valaisee Jumalan rakkaus, rauha ja ilo. Ja minä käännyin Jumalan puoleen kiitos- ja ylistyslauluin. Tämä on Jumalan tuntemista.

Jumalan tunteminen ei ole suurten etuoikeus. Se kuuluu vähäisille kuten sinä ja minä. Jumala etsii jatkuvasti sinua - teitä itsekutakin. Sinä voit löytää Jumalan, mikäli vain tahdot etsiä - tottelemalla Jumalallisia lakeja, rakastamalla ihmisiä, luopumalla omapäisyydestäsi, kiintymyksistä, kielteisistä ajatuksista ja tunteista.

Jumalan kohtaat hiljaisuudessa. Löydät Jumalan sisimmästäsi.

PELOSTA: Pelko on maailmanrauhan ja sisäisen rauhan pahin este. Meillä on taipumus kehittää kaiken järjen vastainen viha pelkäämäämme kohtaan. Sitten olemme vihan ja pelon tilassa. Tällä tavoin me, sen lisäksi että vahingoitamme itseämme psykologisesti ja lisäämme maailman

jännitystä, kielteiseen keskittymällä vedämme puoleemme pelkomme kohdetta. Jos emme pelkää mitään ja säteilemme rakkautta, saamme odottaa hyvää tapahtuvan. Miten paljon tämä maailma kaipaakaan rakkauden ja luottamuksen sanomaa ja esimerkkiä.

YKSINKERTAISUUDEN VAPAUS: Jotkut näyttävät ajattelevan että minun yksinkertainen, palvelemiselle omistettu elämäni on ankeata ja ilotonta. Mutta he eivät tunne yksinkertaisuuden vapautta. Tiedän tarpeeksi ruuasta, osatakseni ravita kehoni oikein, ja minun terveyteni on erinomainen. Nautin ruuasta, mutta syön elääkseni, en elä syödäkseni. Ja tiedän milloin lopettaa. En ole ruuan orja. Vaatetukseni on mitä mukavin ja mitä käytännöllisin. Kengissäni, esimerkiksi, on kangaspäällys ja pehmeät kumipohjat - tuntuu kuin kävelisin paljain jaloin. En ole muodin orja. En ole hyvien olojen tai mukavuuden orja - nukun yhtä hyvin tiepuolen ruohossa kuin pehmeässä vuoteessa. Minulla ei ole taakkana sen paremmin omaisuutta kuin merkityksetöntä toimintaakaan.

Elämäni on täyttä ja hyvää, mutta ei ylikuormitettua. Ja työni sujuu vaivattomasti ja

iloiten. Koen kauneutta kaikkialla ympärilläni ja näen Jumalan kaikessa. Tunnistan tätä maailmankaikkeutta hallitsevat lait, ja löydän sopusoinnun noudattamalla niitä mielihyvin ja iloisena. Tunnistan oman osani maailmanjärjestyksessä ja löydän sopusoinnun toteuttamalla sitä mielihyvin ja iloisena. Tunnistan olevani yhtä sekä koko ihmiskunnan että Jumalan kanssa. Rakkauteni vuotaa ylitse - rakkautena ja anteliaisuutena kaikkia ja kaikkea kohtaan.

AIKAMME IHMISISTÄ: Voidaksemme edistää kultaisen ajan alkamista, meidän on nähtävä ihmisissä hyvää - meidän on oltava selvillä siitä, että se on olemassa, kuinka syvällä se sitten lieneekin. Totta on että on välinpitämättömyyttä, on itsekkyyttä - mutta on myös hyvyttä. Hyvyttä ei kuitenkaan voi tavoittaa tuomioilla vaan rakkaudella ja luottamuksella. Rakkaus voi pelastaa maailman ydintuholta. Rakasta Jumalaa - käänny Jumalan puoleen herkkänä ja vastaanottavana. Rakasta lähimmäisiäsi - ole heille ystävällinen ja antelias. Kulje Rakkauden Tietä, niin ansaitset Jumalan lapsen nimen!

HENKINEN KASVU on samanlainen kehitysta-
pahtuma kuin fyysinen tai älyllinenkin.
Viisivuotiaat lapset eivät odota olevansa
seuraavana syntymäpäivänään vanhempiensa
mittaisia. Eikä koululainen kuvittele olevansa
valmis lukioon ensimmäisen kouluvuotensa
päätyessä. Totuuden opiskelijan ei pitäisi odottaa
että sisäinen rauha olisi saavutettavissa samantien.

TAIKAKAAVAT: On olemassa taikavaava jonka avulla
voi ratkaista ristiriidat. Se on tämä: Pidä
päämääränä ristiriidan ratkaisemista, ei edun
saavuttamista. On olemassa taikavaava jonka
avulla vältetään ristiriitojen syntyminen. Se on
tämä: Huolehdi siitä että sinä et loukkaa, ei siitä
ettei sinua loukata.

KYPSYMÄTTÖMYYDESTÄ: Meidän kärsimystemme
perimmäinen aiheuttaja on kypsymättömyys.
Kypsiä ihmisten keskuudessa sota ei muodostaisi
ongelmaa - se olisi mahdottomuus.
Kypsymättömyydessään ihmiset tahtovat
samanaikaisesti sekä rauhaa että asioita jotka
synnyttävät sodan. Ihmiset kuitenkin voivat
kypsyä niin kuin lapset kasvavat. Nyt meidän
yhteiskuntalaitoksemme ja johtajamme

ilmentävät kypsymättömyyttä, mutta kypsyttyämme, tulemme valitsemaan parempia johtajia ja tulemme rakentamaan paremman yhteiskunnan. Kaikki palautuu kuitenkin aina siihen mitä niin monet haluavat: karttaa - työskentelyyn itsensä parantamiseksi.

SANOMANI: Ystäväni, maailman tilanne on vakava. Pelottavan horjuvin askelin ihmiskunta yrittää edetä veitsenterällä täydellisen kaaoksen ja kultaisen ajan välillä, väkevien voimien työntäessä sitä kaaosta kohti. Ellemme me maailman ihmiset nopeasti herää horrostilastamme ja päättäväisesti vetäydy pois kaaokseen vievästä suunnasta, kaikki täällä niin hellästi vaalimamme tulee häviämään suurtuhon kaikkinielevään kitaan.

Tämä on rauhan tae: *Voita paha hyvällä, valhe totuudella ja viha rakkaudella.*

Edellä olevaa voisi yhtähyvin kutsua Kultaisiksi Säännöiksi. Pyydän ettette kuittaisi niitä, nimittämällä niitä pelkiksi uskonnollisiksi korulauseiksi, jotka eivät päde käytännön elämässä. Ne ovat ihmisen käyttäytymistä hallitsevia lakeja, yhtä ehdottomia kuin vetovoiman laki. Kun toimimme noista laeista piittaamatta - olkoon asemamme sitten mikä tahansa - seurauksena on kaaos. Niiden

noudattaminen sensijaan johdattaisi tämän peloissa elävän, sotien väsyttämän maailmamme rauhan ja yltäkylläisyyden kauteen, joka ylittäisi meidän rohkeimmatkin unelmamme.

RAUHANTOIMINTAA RUOHONJUURITASOLLA: Voitte perustaa paikkakunnallenne Rauhan Ryhmän jonka tarkoituksena on yhdessä etsiä rauhaa. Eräät sellaiset ovat käyttäneet minun kirjoituksiani, koska ne käsittelevät rauhaa henkiseltä kannalta. Voitte lukea jonkin kappaleen ja paneutua siihen mieli hiljentyneenä ja avoimena. Sen jälkeen voitte keskustella asiasta. Jokainen joka kykenee ymmärtämään ja tuntemaan siihen sisältyvät henkiset totuudet, on henkisesti valmis työskentelemään rauhan hyväksi.

Sitten olisi vuorossa Rauhan Tutkimusryhmä. Tarvitsemme mahdollisimman selkeän kuvan maailman nykytilasta ja mitä sen muuttaminen rauhantilaksi edellyttäisi. Luonnollisesti kaikki sodat pitää saada loppumaan. On selvitettävä miten olisi mahdollista luopua kaikista aseista. Meidän on luotava mekanismeja jotka auttavat välttämään fyysistä väkivaltaa maailmassa, jossa yhä on henkistä väkivaltaa. *Kaikkien* valtioiden on

luovuttava asevoimistaan ja annettava YK:lle kaikki valta rauhan takaamiseksi.

Kaikkien maapallollamme asuvien ihmisten on opittava asettamaan koko tämän ihmissukukuntamme hyvinvointi minkä tahansa ryhmän hyvinvoinnin edelle. Nälänhätä ja kärsimys on lopetettava, samoin kuin pelko ja viha. Rauhan suhteen on olemassa myös kansallisia ongelmia. On työskenneltävä ryhmien välisten kitkatekijöiden poistamiseksi. Tärkein kansallinen ongelmamme on miten mukauttaa kansantaloutemme rauhantilaan. Tarvitsemme hallitukseen Rauhan Ministeriön, jonka tehtävänä on tutkia selkkausten rauhanomaista ratkaisemista. Voimme myös pyytää muita valtioita muodostamaan samanlaisia ministeriöitä.

Kun olette muodostaneet itsellenne kuvan joistakin ongelmista ja niiden ratkaisemisen edellyttämistä askelista, olette valmiita muodostamaan Rauhan Toimintaryhmän. Voitte pyrkiä vaikuttamaan ongelmien ratkaisemiseen ymmärryksenne mukaan. Mutta aina on pidettävä mielessä se, että rauhan toiminnan pitää tapahtua toteuttamalla rauhaa kaikissa menettelytavoissa. Rauhan hyväksi voit toimia jo esimerkiksi kirjeitä kirjoittamalla - antamalla tunnustusta niille, jotka

ovat tehneet jotain rauhan hyväksi, esim. kansanedustajille heidän rauhaa edistävästä lakialoitteistaan tai toimittajille rauhan aiheiden käsittelystä. Voitte myös kirjoittaa ystävilleen siitä mitä olette oppineet rauhasta. Voitte toimia rauhan hyväksi järjestämällä rauhaa käsitteleviä julkisia tilaisuuksia esim. Rauhan Viikon, Rauhan Näyttelyn, Rauhan Kävelyn, Rauhan Kulkueen jne. Voitte pitää puheita, jakaa rauhan kirjallisuutta ja keskustella ihmisten kanssa rauhasta. Rauhan hyväksi voi toimia myös äänestämällä niitä, jotka ovat sitoutuneet rauhan elämäntapaan.

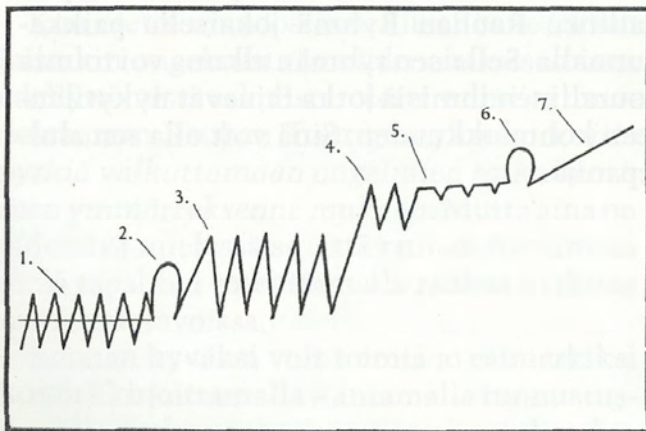
Ruohonjuuritason toiminta on erinomaisen tärkeätä. Tämä ihmiskunnan historian kohtalokkaana taitekohtana pitäisi olla paikallinen Rauhan Ryhmä jokaisella paikkakunnalla. Sellaisen ryhmän alkuna voi toimia kourallinen ihmisiä jotka tajuavat nykytilanteen kohtalokkuuden. Sinä voit olla sen alullepanija.

LIITE 1

PEACE PILGRIM

- 1908(?) Syntyi jossakin USA:n itäisessä osavaltiossa.
- 1938 Valmistautuminen alkaa.
- 1953-1981 Seitsemän toivoretkeä.
- 1981 Siirtyi "vapaampaan elämään" Indianassa 7 p:nä heinäkuuta

PEACE PILGRIMIN kaavapiirros omasta henkisestä kasvustaan

1. Itsekeskeistä ylös alas heittelevää tunnevaihtelua.
2. Ensimmäinen nousu vailla paluuta: Täydellinen, varaukseton halu antautua korkeamman tahdon palvelukseen. (v. 1938)
3. Jumalallisen olemuspuolen ja itsekeskeisyyden kamppailua.
4. Ensimmäinen huippukokemus: Pilkahdus sisäistä rauhaa.
5. Piteneviä sisäisen rauhan ylätasankoja.
6. Täydellinen sisäinen rauha. (1953)
7. Jatkovaa sisäistä kasvua.

LIITE 2

Kirjasta PEACE PILGRIM, Her Life and Work in Her Own Words.

Y ö a u t o s s a

Toivoretkieni alkuvuosina jouduin kokeelle monasti ja monella tavoin.

Eräs koe tapahtui keskellä Kalifornian autiomaata keskiyöllä. Liikenne oli jo lakannut eikä asumuksia ollut millään suunnalla mailien säteellä. Ohitin tiepuoleen pysähtyneen auton. Sen kuljettaja puhutteli minua: "Tule sisään lämmittelemään." Sanoin "En halua kyytiin." Hän vastasi: "En ole menossa minnekään. Olen pysäköinyt levätäkseni."

Menin autoon. Katsoin miestä. Hän oli iso, vankkarakenteinen ja niinkuin useimmat ihmiset olisivat hänestä sanoneet karkealta näyttävä. Jonkin aikaa siinä juteltuamme hän kysäisi: "Etkö haluaisi ottaa pienet torkut?" "Kyllähän toki!" vastasin. Asettauduin mukavaan asentoon ja nukahdin.

Herättyäni näin että mies oli varsin ymmällään jostakin. Keskusteltuamme jonkin aikaa hän tunnusti että pyytäessään minua autoonsa, hänellä

oli ollut tietty, vähemmän puhdas taka-ajatus. "Mutta" hän totesi "kun sinä asettauduit siihen niin luottavaisena nukkumaan, en yksinkertaisesti kyennyt käymään käsiksi sinuun."

Kiitin häntä yösijasta ja lähdin kävelemään eteenpäin. Katsahtaessani taakseni näin hänen silmäilevän taivaalle. Toivon hänen löytäneen Jumalan sinä yönä.

Kukaan ei ole niin hyvässä turvassa kuin hän joka vaeltaa suuren rakkauden ja luottamuksen täyttämänä, nöyränä ja viattomana. Sellainen ihminen vetoaa hyvyyteen muissa eikä häntä siksi vahingoiteta. Tämä toimii niin yksityisten ihmisten kuin ryhmien kohdalla. Ja se toimisi myös kansojen välisissä suhteissa jos kansoilla olisi uskallusta antautua toimimaan niin.

V a n k i l a s s a

Peace Pilgrim joutui useaan otteeseen eripuolilla Yhdysvaltoja pidätetyksi rahattomuuden takia tai irtolaisuudesta syytettynä. Yleensä hän joutui vain lyhyeksi aikaa poliisiputkaan. Mutta kerran hänet vietiin suoraan vankilaan.

Poliisi pidätti hänet hänen postittaessaan kirjeitä Bensonin postitoimistossa Arizonassa. Hänet

vietiin vankilassa valtavaan sisähuoneeseen. Sitä reunustivat sellit, joihin naiset lukittiin yöksi, neljä kuhunkin.

"Ajattelin sisään astuessani", Peace Pilgrim kertoo, "Peace, olet omistanut elämäsi palvelemiselle. Tässä on sinulle tarjolla mahtava, uusi palvelemisen tilaisuus."

Minut nähdessään eräs työistä ihmetteli: "Sinäpä olet kumma otus. Sinä olet ainoa joka on tullut tänne hymyillen. Useimmat itkevät tai kiroilevat."

Sanoin heille: "Kuvitellaanpa että olette päässeet päiväksi kotiin. Ettekö tekisi silloin jotakin mukavaa?" "Kyllä, kyllä, mitä tehtäisiin?" he kysyivät.

Sain heidät laulamaan piristäviä lauluja. Annoin heille myös pienen harjoituksen joka saa aikaan pistelyä ympäri Koko kehon. Sitten puhuin heille sisäisestä rauhasta. Totesin heidän elävän täällä yhteisössä ja sanoin että se mitä voidaan tehdä ulkopuolisessa yhteisössä, voidaan toteuttaa myös täällä heidän yhteisössään. He olivat hyvin kiinnostuneita ja kyselivät kaikenmoista. Se oli upea päivä!

Illalla vaihtuivat vartijat. Tytöt eivät pitäneet nyt vuoroon tulleesta naisesta. He syyttivät häntä

kauheaksi ihmiseksi, joka ei edes puhunut heille. Mutta tiesin että jokaisessa on hyvyttä, luonnollisestikin puhuin hänelle. Sain kuulla että hän huolehti lastensa ylläpidosta tämän työn turvin. Hänen oli pakko olla työssä, vaikka tunsikin usein olevansa huonossa kunnossa. Siksi hän oli tyly aika ajoin. Kaikella on syynsä.

Pyysin vartijaa näkemään vain vangeissa olevan hyvän. Ja tyttöjä puolestaan pyysin näkemään vain sen hyvän mitä ahdistuneessa vartijassa oli.

Myöhemmin sanoin vartijalle: "Huomaan että sinulla on täällä kaikki paikat täynnä. Minä voin aivan hyvin nukkua tällä puupenkillä. " Mutta hän haetutti minulle sängyn puhtaine vuodevaatteineen. Sain myös lämpimän suihkun ja puhtaan pyyhkeen kaikki kotoiset mukavuudet.

Aamulla jätin hyvästit uusille ystäväilleni. Vartija kivääri olallaan saatteli minut vankilasta usean korttelin päähän käräjätalolle. - - Minut julistettiin syyttömäksi ja vapautettiin välittömästi.

Eräs tuomioistuimen virkamiehistä huomautti: "Ette näytä kärsineen vankilapäivästäne. " Vastasin: "Te voitte vangita vain ruumiini, ette sieluani. Vain ruumis voidaan teljetä vankilan muurien sisään. En lainkaan tuntenut itseäni

vangituksi. Ketään ei loppujen lopuksi voi vangita, ellei hän itse vangitse itseään."

Minut kuljetettiin samaan paikkaan mistä minut oli edellisenä päivänä pidätetty. Se oli hieno kokemus.

Jokainen kokemus on juuri sellainen miksi sen itsellesi teet. Jokaisella kokemuksella on myös tarkoituksensa. Ne saattavat inspiroida sinua. Ne saattavat olla kasvattavia. Tai ne saattavat tarjota tilaisuuden palvella.

P a h o i n p i t e l y

Toivioretkillään Peace Pilgrim ei koskaan kiertänyt ohi vaarallisiksi tunnettujen alueiden, eikä yleensääkään pyrkinyt välttämään vaaratilanteita. Mutta vain kerran hän joutui pahoinpitelyn kohteeksi.

Pahoinpitelijä oli teini-ikäinen poika, jonka hän oli ottanut mukaan patikkaretkelle. Tällä oli kova halu päästä retkeilemään, mutta hän ei uskaltanut lähteä yksin. Hän näet pelkäsi taittavansa jalkansa ja jäävänsä sitten avuttomana yksin metsään. Kaikki pelkäsivät lähteä hänen kanssaan. Hän oli suurikokoinen ja näytti aivan jalkapalloilijalta. Poika oli tunnetusti hyvinkin väkivaltainen aika

ajoin. Äitinsä hän oli kerran mukiloinut niin pahoin että tämä oli joutunut makaamaan sairaalassa useita viikkoja. Tarjouduin lähtemään pojan seuraksi.

Aluksi kaikki näytti sujuvan oikein hyvin. Mutta eräälle mäenharjanteelle noustuamme puhkesi ukonilma. Poika joutui pelon valtaan. Yhtäkkiä hän meni kokonaan pois toltaan, hän hyökkäsi kimppuuni ja alkoi lyödä. En juossut pakoon, vaikka ehkä olisin pystynytkin siihen, sillä hänellä oli varsin raskas reppu selässään. Mutta hänen lyödessäänkin tunsin häntä kohtaan ainoastaan mitä syvintä myötätuntoa. Ajattelin: "Miten kauheata olla henkisesti niin sairas että kykenee lyömään puolustuskyvytöntä vanhaa naista!" Hänen paraikaa lyödessään ja lyödessään minua, huuhdoin hänen vihaansa rakkaudella. Lyöminen lakkasi.

"Sinä et lyönyt takaisin," poika sanoi. "Äiti lyö aina takaisin." Se että häiriintyminen jäi vaille vastareaktiota herätti hänessä olevan hyvyyden. Niin, se on olemassa, miten syvällä sitten lieneekin. Mitä on muutama ruhje minun kehossani jos on kyse kokonaisen ihmiselämän muuttumisesta, huomauttaa Peace Pilgrim. Sillä hyvyyden heräämisen myötä pojassa heräsi voimakas katumus ja syyllisyydentunto, eikä hän koskaan

enää käyttäytynyt väkivaltaisesti. Hän on tänä päivänä mitä mainioin ihminen.

V i h a s t u m i s e s t a

Vihastuminen synnyttää valtavasti energiaa. Toisinaan sitä nimitetään vihaenergiaksi. Älä tukahduta sitä, se ei ainoastaan vahingoittaisi sinua itseäsi, vaan aiheuttaisi myös heijastusvaikutuksia ympäristöössäsi. Sinun on muunnettava se! Käytä tuo valtava energia johonkin hyödylliseen suoritukseen tai vaikkapa hyvää tekevään liikuntaan.

Paras tapa selvittää asiaa on kertoa, mitä ihmiset ovat todellisuudessa tehneet. Esimerkiksi eräs nainen pesi kaikki talonsa ikkuna. Toinen imuroi talonsa, oli se sitten tarpeen tai ei. Kolmas leipoi leipiä hyviä täysjyväleipiä. Ja eräs istuutui pianonsa ääreen soittamaan, ensin hurjia marsseja. Rauhoituttuaan hän vaihtoi hymneihin ja kehtolauluihin. Silloin tiesin hänen jälleen olevan kunnossa.

Sitten oli mies joka pelasti avioliittonsa. Hänellä oli niin hurjia raivonpuuskia, että hänen nuori vaimonsa aikoi jättää hänet ja ottaa mukaansa

heidän kaksi lastaan. Mies päätti tehdä asialle jotakin. Ja hän teki. Milloin tahansa hän tunsu raivonpuuskan tulevan, hän sensijaan että olisi entiseen tapaan heiteltyt esineitä ympäri taloa, hän lähti ulos hölkkäämään. Hän ravasi uudelleen ja uudelleen ympäri korttelin kunnes oli läkähtyä ja energia oli kulunut loppuun. Hän pelasti avioliittonsa.

Tapasin hänet vuosia myöhemmin ja kysyin: "No, hölkkäätkö yhä?" "Vain hiukan, vain liikunnan vuoksi", hän vastasi, ja jatkoi: "Mutta minulla ei ole ollut raivonpuuskia vuosiin." Kun käytät energiaa rakentavasti, raivostumisen tapa häviää. Tämä menetelmä on tehonnut myös lapsiin. Muistan erään kymmenvuotiaan pojan. Pysin auttamaan hänen äitiään, koska tällä oli todella vaikeaa pojan kanssa. Poika sai raivonpuuskia vähän väliä. Hänen ollessaan rauhallinen, kysyin: "Mikä tekemisistäsi tai harrastuksistasi vaatii eniten energiaa?" "Talon takana olevan kukkulan huipulle juokseminen, olettais", hän sanoi. Ja niin keksimme erinomaisen ratkaisun. Aina kun hänen äitinsä huomasi merkkejä raivon puhkeamisesta, hän työnsi pojan ulos ovesta ja sanoi: "Juoksehan kukkulalle!" Se tepsii niin hyvin että kun eräs opettaja kertoi minulle erään samanikäisen pojan

samanlaisista ongelmista, kehoitin häntä lähettämään pojan juoksemaan koulun ympäri. -Ja sekin toimi.

Vielä eräästä nuoresta äidistä. Hänellä oli kolme pientä lasta. "Kun joudun pois tolaltani, tahtoisin juosta tieheni", hän sanoi ja jatkoi. "Mutta enhän minä voi. En voi jättää noita pieniä lapsiani. Ja tavallisesti tilanne päättyy siihen, että annan heidän tuntea kaiken nahoissaan." kysyin häneltä: "Oletko koskaan yrittänyt juosta paikoillasi? " Ja samalla näin mielessäni hänen juoksevan paikoillaan. Tämä nuori äiti kirjoitti minulle. "Peace, se toimii todella hienosti. Se ei ainoastaan pura vihaenergiaani, vaan myös huvittaa lapsia tavattomasti!".

M u u t o s n i m e l t ä ä n k u o l e m a

Elämä on sarja koetuksia, mutta jos selviät niistä, pidät niitä jälkeenpäin hyvinä kokemuksina. Minulle kaikki koettelemukseni ovat hyvä, myös se yö jolloin sokaisevassa lumipyryssä jouduin kuoleman kanssa silmäkkäin. Se tapahtui ensimmäisellä pyhiinvaelluksellani ja on kaikkien kokemusteni joukossa kaunein.

Olin Arizonan vuorilla, alueella jossa ei ollut asutusta monien mailien säteellä. Tuona iltapäivänä tuli vuodenaikaan nähden täysin yllättävä lumipyry. En ole milloinkaan kokenut toista tuollaista myrskyä. Jos lumi olisi ollut vettä sitä olisi sanottu kaatosateeksi. Lunta tuli kun kaatamalla!

Yhtäkkiä tarvoin syvässä lumessa. Sitten laskeutui pimeys. Pilvikerroksen täytyi olla hyvin paksu. Enää en voinut nähdä edes kasvojeni eteen kohottamaani kättä. Ja lunta tuiskusi kasvojeni vasten sumentaen silmäni. Tuli kylmä. Se oli kylmyyttä joka tunkeutui luihin ja ytimiin.

Jos milloinkaan niin tuolloin minun olisi pitänyt menettää uskoni ja joutua pelon valtaan, tiesinhän ettei mistään ollut saatavissa ihmisiä auttamaan minua. Päinvastoin, kylmyys ja lumi tuntuivat epätodellisilta. Ainoastaan Jumala oli todellinen - ei mikään muu. Samaistuin täydellisesti en kehooni, häviävään savimajaan vaan todellisuuteen joka elävöittää kehon ja on häviämätön.

Tunsin itseni täysin vapaaksi. Tunsin että kaikki oli hyvin jäin sitten palvelemaan tätä maallista elämää tai siirryin suorittamaan palvelusta tuollepuolen, uuteen, vapaampaan elämään. Tunsin että minua johdatettiin kulkemaan eteenpäin. Ja niin kävelin vaikka en tiennyt kuljinko pitkin tietä

vai olinko jollakin kentällä. En nähnyt mitään. Jalkani märissä kangaskengissä olivat raskaat kuin jäämöhkäleet siinä eteenpäin raahustaessani. Vaatteet olivat läpimärät ja koko kehoni alkoi turtua kylmyydestä.

Kun kivut olivat vaihtuneet puutumiseksi, tapahtui sellaista jota jotkut nimittävät harha- aistimukseksi, jotkut taas näyksi. Oli kuin olisin tullut tietoiseksi tämän pimeyden, jäätävän kylmyyden ja tupruavan lumen maailman, ilmiömaailman lisäksi jostakin aivan toisenlaisesta maailmasta. Se maailma oli aivan lähellä, niin lähellä että tuntui kuin olisin voinut suoraan astua siihen. Ja se maa- . ilma oli ilmenemätön maailma, lämmön ja valon maailma. Siellä oli ihmeellisen kaunista. Oli tuttuja värejä, mutta myös värejä jotka yltivät niiden tuollapuolen. Oli tavanomaista musiikkia, mutta myös musiikkia joka oli täysin tuollapuolen kaiken maallisen.

Sitten näin olentoja. Ne olivat etäällä. Eräs niistä lähti minua kohti ja lähestyi hyvin nopeasti. Kun tuo olento tuli riittävän lähelle, . tunnistin hänet. Mutta hän oli nyt paljon nuoremman näköinen kuin toiselle tasolle siirtyessään.

Uskon että kuolemaksi kutsumamme muutoksen tapahtuessa rakkaimmat läheisemme

tulevat vastaanottamaan meitä. Olen ollut kuolemaa lähestyvien ystävien luona ja muistan hyvin, miten he puhuivat niin tällä kuin tuolla puolen oleville rakkailleen ikäänkuin he olisivat olleet siinä läsnä kummatkin yhdessä.

Siksi ajattelin, että oli tullut aika minun siirtyä rajan tuolle puolen. Tervehtien tuota läheistäni :sain tai ajattelin: "Olet tullut vastaanottamaan minua?" Mutta hän pudisti päätään ja viittasi minua menemään taaksepäin. Niin tehtyäni törmäsin sillan kaiteeseen. Näky hävisi samantien.

Koska tunsin että minut oli johdatettu tekemään niin, haparoin alas lumista siltapengertä ja pääsin sillan alle. Sieltä löysin suuren pahvilaatikon, jonka sisällä oli käärepapereita. Hitaasti ja kömpelösti - olin jo perinpohjin kohmeessa - sain keinoteltua itseni pakkauslaatikkoon. Jotenkin myös onnistuin tunnottomilla käsilläni vetämään käärepaperit ympärilleni. Siellä sillan alla, lumimyrskyn yhä raivotessa vaivuin uneen.

Jopa tuollaisessa tilanteessa oli suoja tarjolla. Mutta tarjolla oli myös tämä kokemus.

Jos olisit nähnyt minut tuolloin lumimyrskyn keskellä, olisit varmaankin ajatellut: "Mihin kauheaan tilanteeseen tuo naisparka onkaan

joutunut." Mutta sitä muistelllessani voin vain todeta: Mikä ihmeellinen kokemus, jossa pelkoa tuntematta kohtasin kuoleman kasvoista kasvoihin tuntien vain Jumalan läsnäolon hetkestä hetkeen.

Tunnen olevani hyvin etuoikeutettu saatuani kokea kuolemaksi nimitetyn muutoksen alkamisen. Siksi voin nyt iloita rakkaitteni kanssa heidän siirtyessään upeampaan, valoisampaan elämään. Omalta osaltani näen kuolemaksi kutsutun muutoksen sitten kun se kohdalleni tulee maallisen elämäni viimeisenä suurena seikkailuna.

*Peace Pilgrim*in kuoleman jälkeen eräät hänen ystävänsä ovat jatkaneet hänen työnsä tunnetuksi tekemistä. Heidän toimestaan on mm. koottu ja julkaistu kirja *Peace Pilgrim, Her Life and Works in Her Own Words*. Vapaaehtoisvoimin ja niiden pikku lahjoitusten turvin joita he saavat vastalahjana, he ovat jatkaneet myös *Steps Toward Inner Peace* -kirjaisen painattamista ja lähettämistä sitä haluaville.

Osoite: FRIENDS OF PEACE PILGRIM
P.O. Box 2207
Shelton, CT 06484 USA
(203) 926-1581